

متن پرسش

در سؤال (۴۰۸۹) از شما پرسیدیم که: «علم حضوری به وجود خدا، از جنس مبادی نظری است یا عملی؟»، شما در پاسخ فرمودید: «در این حالت، تمام وجود انسان اعم از نظر و عمل تحت تأثیر چنین مشاهده‌ای است. به این لحاظ، آن کسی که خود را در معرض غرق شدن می‌یابد، عملش همان نظر به خداوندی است که قدرت نجات دارد.» با عرض پوزش، این فرمایش شما، جواب ما نشد؛ این گزاره در این حالت (اگر چه انسان به گزاره بودن این واقعیت و موضوع و محمول داشتنش توجه ندارد) منشأ تصمیم‌گیری و عمل است، لذا این گزاره در این حالت بالاخره باید جزء مبادی باشد، جزء کدامیک از مبادی است؟ نظری یا عملی؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر موضوع را وجودی در نظر بگیریم و خود را به جای آن کسی قرار دهیم که در حال غرق نظربه خداوند دارد، حرف همان است که عرض کردم که ماوراء عقل عملی و نظری تماماً نظر به خداوند د ولی اگر موضوع را در حوزه‌ی علم حصولی بیاوریم معلوم است که علم حضوری را به صورت حصولی مدّ نظر قرار داده‌ایم و جزء مبادی نظری می‌شود ولی این دیگر علم حضوری نیست، علم به علم حضوری است. موفق باشید